

Inleiding over Romeinen 11:1-10

Zingen: Psalm 69:4

Mijn broedren ben ik vreemd, door elk onteerd,
 En onbekend den zonen mijner moeder.
 'k Vind onder hen noch schutsheer noch behoeder;
 Want d' ijver van Uw huis heeft mij verteerd.
 Ik draag den schimp, den smaad en overlast
 Dergenen, die, alziende God, U smaden;
 Ik heb geweend, mijn ziel heeft steeds gevestigd,
 Maar 'k word te meer met smaadheid overladen.

Gebed

Lezen: Romeinen 11:1-10 en Jesaja 6

Inleiding

“Een overblijfsel naar de verkiezing”. Dat staat opgetekend boven het hoofdstuk in de Bijbel. Omdat er verkiezing is, is er een overblijfsel uit de Joden en de heidenen. Dat is het kleine kuddeke, waarvan geldt dat het des Vaders welbehagen is om hen het koninkrijk te geven, Lukas 12:32. Het is een schare die niemand tellen kan, want God sprak tegen Abram een heerlijke belofte met de woorden: “Zie nu op naar de hemel en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zei tot hem: Zo zal uw zaad zijn.”, Genesis 15:5. De verkiezing is dus geen taaie leer, maar een heerlijke geloofsleer, ofwel dogmatiek. Men zegt wel eens dat het niet met de verkiezing begint, maar gelukkig begint het er wel mee. Want omdat God verkoren heeft zendt Hij nog Zijn dienstknechten uit om Zijn verkoren volk in de tijd te zaligen. God verkiest niet op grond van een voorgezien geloof, maar hij schenkt het geloof aan het volk dat Hij verkoren heeft. De Heere is de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste.

Een overblijfsel naar de verkiezing

De apostel begint dit hoofdstuk in **vers 1** met een vraag: *Heeft God Zijn volk verstoten?* Als dat waar was dan was Saulus van Tarzen geen Paulus geworden. Dan was Saulus nog in zijn zonden en voor eeuwig verloren. De apostel is er het bewijs zelf van dat God Zijn volk niet verstoten heeft. Met het volk wordt in dit verband de Joden bedoeld. Hij antwoordt met de woorden: “*Dat zij verre*”. Die woorden worden wel tien keer gebruikt in de Romeinenbrief. In de King James Version is het vertaald met “God forbid”, dus God verbiedt het, staat het niet toe!

Dan gaat de apostel verder met de verklaring dat ook hij een Israëliet is, uit het zaad van Abraham, van de stam van Benjamin. In de brief aan de Filippenzen schrijft hij: “*Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israël, van de stam van Benjamin, een Hebreëer uit de*

Hebreeën, naar de wet een farizeeër; Naar de ijver een vervolger van de gemeente; naar de rechtvaardigheid die in de wet is, zijnde onberispelijk.”, Filippenzen 3:5-6. Hij is niet alleen het natuurlijk zaad van Abraham, maar ook het geestelijk zaad van Abraham omdat de apostel door genade mocht wandelen in de voetstappen van het geloof van zijn vader Abraham, Romeinen 4:12. Hij is ook uit de stam van Benjamin, de zoon van Jakob, die Rachel gebaard heeft, één van de aanzienlijkste stammen uit Israël. Uit deze stam is ook koning Saul gesproten (1 Samuël 9:1) en koningin Esther (Esther 2:5). Benjamin betekent ‘zoon der rechterhand’, dat is, die mij altijd naast bij en zeer lief zal zijn, als voor de mens zijn rechterhand, zo schrijven de kanttekeningen. In Psalm 80:18 wordt hier ook over gesproken met de woorden: *“Uw hand zij over de Man Uwer rechterhand, over des mensen Zoon, Dien Gij U gesterkt hebt.”* Hier betekent het de Messias, de Zoon des mensen, Die gezeten is aan de rechterhand van God. In Prediker 10:2 lezen we de woorden: *“Het hart des wijzen is tot zijn rechter-, maar het hart eens zots is tot zijn linkerhand.”* Hier wordt de rechterhand verbonden met wijsheid en de linkerhand met dwaasheid. Van een dwaas (al meende hij wijs te zijn in eigen oog door zijn eigen gerechtigheid) is hij een wijze geworden in de Wijsheid, dat is in Christus, en een dwaas in eigen oog, vleeselijk, verkocht onder de zonde.

God heeft Zijn volk (niet alleen naar het vlees alleen maar ook naar de belofte) niet verstoten, hetwelk Hij tevoren gekend heeft, zo vervolgt de apostel in **vers 2**. Degenen die van eeuwigheid van God gekend zijn, die zullen worden toegebracht in de tijd, door middel van Woord en Geest. Wel zijn er velen van de Joden verworpen vanwege hun ongelof. Denk maar eens aan hen die wel uit Egypte zijn geleid, maar die nooit in Kanaän zijn aangekomen, omdat ze terneer geslagen zijn in de woestijn. Wel gingen Jozua en Kaleb het beloofde land binnen. Zo voert ook de Herder der schapen, de meerdere Jozua, Jezus Christus, de Zijnen, die krijgen in te leven een hond te zijn (Kaleb), het hemelse Jeruzalem binnen. Maar als we het bezien ten opzichte van de gehele massa van mensen dan is het een kleine kudde. We zien dat ook in onze tijd, waarin weinig wordt gehoord van het ware werk van God door de Heilige Geest. Een tijd met wel veel godsdienstigheid, maar weinig ware Godsvreze. En toch is er een overblijfsel naar de verkiezing. De apostel voert in **vers 3** de woorden van de profeet Elia aan die we kunnen lezen in 1 Koningen 17 en verder, waar de profeet Elia tegen de Heere uitklaagt: *“Heere, zij hebben Uw profeten gedood en Uw altaren omgeworpen, en ik ben alleen overgebleven, en zij zoeken mijn ziel.”*

Maar wat zegt het Goddelijk antwoord, ofwel de Goddelijke openbaring, tot de profeet Elia? *Ik heb Mijzelf nog zeventuizend mannen overgelaten, die de knie voor het beeld van Baäl niet gebogen hebben, vers 4*. In 1 Koningen 19:18 staat er ook nog bij *“en allen mond die hem (Baäl) niet gekust heeft”*. Aan het hof, in de stad en op het platteland had Baäl overwicht. De doorsnee Israëliet eerde Baäl min of meer, zo geeft M. Henry in zijn verklaring aan. De Heere staat er dus zelf voor in dat er ook toen, al dacht de profeet alleen overgebleven te zijn, een overblijfsel naar de verkiezing was. Dat was tot vertroosting voor Elia, maar ook tot beschaming. Elia moest ook bij de voortduur leren dat hij maar een mannetje uit het stof was, die de Heere niet nodig had in Zijn dienst. Dat moeten Gods knechten gedurig inleven, want anders zijn ze van hun plek. Zeventuizend mannen zijn er overgelaten, en daar zijn vanzelf ook vrouwen en kinderen in begrepen, want de man representeert de vrouw. Al dezen hebben dus de knieën niet gebogen voor Baäl en hebben hem ook niet gekust. Zie ook Job 31:27 en Hosea 13:2. Ze hebben geen eerbied noch onderdanigheid bewezen aan Baäl, waarvan het kussen een uitwendig teken was, zie Genesis 41:40 waar de Farao tot Jozef zegt dat al het volk zijn hand zal kussen, dat wil zeggen eerbied en gehoorzaamheid bewijzen.

Van nature buigen we allemaal onze knieën voor de duivel, en kussen we de duivel. De duivel is onze heer (Baäl) die wij eerbied en onderdanigheid bewijzen. Alles wat dus niet gehoorzaam is aan God en Zijn Woord is dus Baälsdienst. Daar komt de Heere nu Zijn volk van te verlossen in een weg van recht. Hun zonden zullen ordentelijk voor ogen worden gesteld, net als met Saulus onderweg naar Damaskus. De Heere gaat met de Zijnen een afgesneden zaak doen in de rechte straat. Daar houden al onze kromme wegen op. Dan gaan we met David het vonnis van God over ons bestaan eerbiedigen en kussen: Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig (Psalm 51).

Dat gebeurt in de enge poort en dan zal God hem genadig zijn en zeggen: *“Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale, Ik heb verzoening gevonden”*, Job 33:24. In de enge poort wordt de Deur geopend, daar wordt Christus geopenbaard en geschonken als Middelaar, Borg en Zaligmaker voor de dode zondaar, die nog maar één recht heeft, en dat is de buitenste duisternis. Verzoening door voldoening. Is dat al toegepast in ons verloren bestaan?

Dan begint de werkelijke strijd, waarvan de apostel spreekt tegen Timotheüs: *“Strijd de goede strijd des geloofs”*, 1 Timotheüs 6:12. Paulus mag er later, in de tweede brief aan Timotheüs zelf van getuigen: *“Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb de loop geëindigd, ik heb het geloof behouden; Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere, de rechtvaardige Rechter, in die dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning liefgehad hebben.”*, 2 Timotheüs 4:7-8. Dan gaat het dus om een wettige strijd die gestreden wordt waarbij de wapenrusting Gods wordt geschonken, zoals we kunnen lezen in Efeze 6. Als we die wapenrusting hebben geschonken gekregen dan krijgen we de strijd tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers van de wereld van de duisternis van deze eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht (Efeze 6:12). Dat is dus de strijd tegen de listige omleidingen van de duivel. Onder overheden en machten moeten dus niet de van God aangestelde overheden tot bestuur van land en volk worden gerekend, maar de satan en zijn engelen. Daarnaast is er de strijd tegen de zonde en het eigen verdorven vlees, die gestreden moet worden. Gods kinderen hebben dus een driehoofdige vijand te bevechten door de Geest van Christus, Die in hen woont. Daarom is gedurig het gebed om de leiding van de Heilige Geest nodig om door die Geest gedreven te worden. Dan moeten de Filistijnen, zoals we bij Simson zien, wijken en worden ze verslagen. Denk alleen maar aan het sterven van Simson, toen hij meer Filistijnen doodde, dan in zijn leven.

In onze dagen dienen we vooral op onze hoede te zijn voor de godsdienst die zich met een schijn van godzaligheid vertoont. Hiertegen waarschuwt de apostel nadrukkelijk in 2 Timotheüs 3:5 met de woorden: *“Hebbende een gedaante van godzaligheid, maar die de kracht derzelve verloochend hebben. Heb ook een afkeer van dezen.”* Laten we een voorbeeld nemen uit de praktijk van vandaag de dag waarbij men leert: *“Laat ons het kwade doen, opdat het goede daaruit kome”*, Romeinen 3:8, waarop de apostel laat volgen dat hun verdoemenis rechtvaardig is. Waar zien we dit? In Bodegraven hebben we dat kunnen lezen, toen er een stemming werd gehouden over de koopzondagen. Twee van de drie SGP-raadsleden steunden het voorstel van het college (ook met SGP-wethouder) om ruimere koopzondagen voor supermarkten toe te staan. Men achtte zich gebonden aan de college afspraken en niet aan Gods Woord. Dit alles om erger te voorkomen, zo meent men. Men stelt dus de wet van God niet absoluut en zegt eigenlijk dat God het verkeerd gedaan heeft door een absolute wet te eisen. Dat is namelijk niet haalbaar volgens de SGP in Bodegraven. Een ander voorbeeld is het laten varen van de scheppingsorde door de landelijke SGP en de gevolgen daarvan in Vlissingen met mevrouw Janse in de raad. De Bijbelse scheppingsorde dat Christus het Hoofd is van een iegelijke man, en de man het hoofd van de vrouw, en God het Hoofd van Christus (1 Korinthe 11:3) wordt ook ondergeschikt gemaakt aan uitspraken van de wereldse rechter. Het staat nog wel netjes in de statuten van de partij, maar in de praktijk is het niet haalbaar en dan buigt men voor de aardse rechter. Let wel, we dienen altijd overheden en rechters te gehoorzamen, behalve als hetgeen opgelegd wordt dwars tegen Gods Woord indruist. De drie vrienden van Daniël konden daarom niet buigen voor de eisen van koning Nebukadnézar. Tegenwoordig buigt men als een knipmes om maar vooral mee te kunnen blijven doen in de politiek. Vaak wordt er gebeden voor hen die namens de SGP in de politiek actief zijn en of er naar hun stem gehoord mag worden. De vraag is echter welke stem dan klinkt? Het is echter beter om niet naar de SGP te luisteren, maar om alleen naar Gods Woord te luisteren! Dat Woord is het einde van alle tegenspraak!

Politiek bedrijven is echter niet mogelijk want dat gaat altijd over de meeste stemmen gelden. Christus is ook democratisch gekruisigd. Vertegenwoordigd zijn in raden en kamers is ook niet meer mogelijk omdat dan de eed op de grondwet en de koning moet worden afgelegd, en deze grondwet hanteert het goddeloze gelijkheidsbeginsel voor hetero, homo en transgender, in artikel 1, die luidt: *“Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op*

welke grond dan ook, is niet toegestaan”.

Ook homoseksualiteit valt hieronder door de uitspraak “op welke grond dan ook”, ook al zijn er steeds meer stemmen om homoseksualiteit expliciet te gaan benoemen. De Algemene Wet Gelijke Behandeling (AWBG) uit 1994 is een nadere uitwerking van artikel 1 van de grondwet en deze wet verbiedt dat in het maatschappelijk verkeer onderscheid wordt gemaakt op grond van godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht, nationaliteit, hetero- of homoseksuele gerichtheid of burgerlijke staat. Een Christen kan deze eed nooit doen, want daarmee vraagt hij of de Heere hem wil helpen om deze grondwet te eerbiedigen en te handhaven. Dit is helaas de situatie in Nederland. Het is veel en veel erger gesteld met ons land en volk, kerk en staat, dan wij denken. We denken dat we nog wel mee kunnen participeren in de politiek, maar dat gaat dan wel ten koste van de eer van Gods Naam, ook al menen we die te bevorderen!

Het valt dus allemaal onder de noemer Baäldienst omdat we ons niet laten gezeggen door Gods Woord alleen, maar we gaan aan haalbaarheidspolitiek doen en dan heeft de eer van God het nakijken. Er komen dan wellicht honderd en één vragen naar boven over hoe belangrijk de SGP wel niet is?, of dat we anders niet meer gehoord worden?, of we ons dan moeten terugtrekken uit de maatschappij? Dat zijn echter allemaal vragen van het ongeloof. Het geloof mag berusten in God en in Zijn beloften zoals in Psalm 99: *“De HEERE regeert, dat de volken beven; Hij zit tussen de cherubs; de aarde bewege zich. De HEERE is groot in Sion, en Hij is hoog boven alle volken. Dat zij Uw grote en vreselijke Naam loven, die heilig is.”*

We zien met Psalm 99 dat de Bijbel geen godsdienstvrijheid leert, zoals de SGP tegenwoordig leert. Niemand heeft echter het recht om de Baäl (de afgoden) te eren. Niemand heeft het recht om onbekeerd te zijn. De overheden bestaan uit mensen, en die mensen hebben dus ook geen recht om de valse godsdienst ruim baan te geven. De SGP wijst daar echter niet op, en pleit voor godsdienstvrijheid. Want ja, als je in een moslimland pleit voor godsdienstvrijheid, dan kun je in eigen land de moslim toch ook geen moskee ontzeggen? Men wil echter wijzer zijn dan God en dat is niet anders dan Baäldienst. Wat we nu lezen zal hopelijk de haren te berge doen rijzen. Is het zo erg gesteld met ons land en dan met name met degenen die voorgeven voor God en Zijn Naam uit te komen? Ja, zo erg is het gesteld. Binnen en buiten de kerken slaapt men de slaap des doods. Men predikt wel een Christus als het Lam Gods (als dit al zuiver wordt gedaan) maar Christus als de Leeuw uit Juda's stam wordt verzwegen, want die veegt het tempelplein schoon. Daar zijn alle geroepen ambtsdragers ook toe geroepen als ze werkelijk het beeld van Christus vertonen. Helaas zijn de ambtsdragers op dit punt ook in slaap gevallen en houden ze de SGP nog steeds voor Schrift Getrouwe Politiek aan het kerkvolk voor, en worden allerlei SGP-avonden belegd en toegesproken. Begin vorig jaar sprak een HHK-predikant zelfs over mannen van stavast die namens de SGP in de kamer zitten. Men is echter betoverd en het is te wensen dat de Geest Gods nog eens door de kerken gaat waaien zodat de voorgangers gaan waarschuwen tegen de gevaren en ook de oordelen Gods gaan aanbidden. De Heere is geen ledig aanschouwer, en Hij is recht in al Zijn weg en werk, zo zingen we toch regelmatig? Is dat werkelijk bevinding, gewerkt door de Heilige Geest?

We hebben bekering en geloof nodig, en wel in die volgorde (Handelingen 20:21, Markus 1:15, Lukas 24:47). Eerst moet namelijk de oude mens worden ontworteld in de bekering en vervolgens moet de nieuwe mens in Christus worden opgewekt. Een goddeloze wordt dan vrijgesproken van schuld en straf, en mag door het geschonken geloof Christus en al Zijn weldaden aannemen. Dan wordt werkelijk de beleving zoals bij de blindgeborene: *“Ik geloof, Heere. En hij aanbad Hem”*, Johannes 9:38. Deze rede is hard zal wellicht gedacht worden, want wie zijn wij zelf? Hebben we het er zelf niet naar gemaakt dat de toestand onder land en volk, kerk en staat, zo is? Ja, wij hebben gezondigd en zijn van het heilspoor afgegaan, wij en onze vaders tevens. Heere, ga niet met ons in het gericht, want wie kan voor U bestaan? En toch, als de Heere een zondaar bekeert, als de zondaar door Jezus waarlijk vrijgemaakt wordt, dan krijgen we zo'n liefde tot de Heere en Zijn Woord (omdat Hij ons eerst heeft liefgehad), dat we aller zonden vijand worden. Dan komt weer naar voren wat we aanhaalden betreffende de geestelijke wapenrusting. We krijgen dan de strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de listige

omleidingen des duivels. En die listige omleidingen des duivels manifesteren zich met name binnen de kerken en de zogeheten christelijke politiek.

Vele andere zaken zijn te noemen die onder de noemer “knielen voor Baäl” geschaard kunnen worden. Denk aan de visie op homoseksualiteit die leert dat er een homoseksuele geartheid bestaat die ook na ontvangen genade aanwezig blijft. Dat leert de Bijbel nergens, lees 1 Korinthe 6:11. Alleen de praktijk van deze zonde wordt dan op grond van de Bijbel afgekeurd, denk aan seksuele omgang en samenwonen/trouwen. Als de Heere echter een homoseksueel bekeerd dan is hij geen homo meer, en noemt hij zich ook geen christen-homo maar een Christen. Men wil het op een akkoordje gooien met de tijdgeest en dat is Baäldienst. Of denk aan voorstellen om de leeftijdsgrens voor prostitutie te verhogen. Alsof de zonde gebonden is aan leeftijdsgrenzen. Ook deze voorstellen van SGP/CU doen de absolute eis van Gods wet teniet, en zijn gebaseerd op haalbaarheidspolitiek. Ook dat is Baäldienst. Men laat zich alleen inspireren door de Bijbel maar zich er niet door leiden op alle terreinen van het leven.

We vervolgen de stof weer bij **vers 5**, waar de apostel schrijft: *“Alzo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.”* Met deze tegenwoordige tijd wordt de tijd bedoeld van de prediking van het Evangelie. Dat geldt dus ook voor de tijd waarin wij leven, want de aarde is nog niet door vuur vergaan. Het is nog het heden van de genade! Het is nog de dag van de zaligheid! Ook nu is er nog een overblijfsel zowel onder de Joden als onder de heidenen. Onder de Joden zijn er ook die de Messias in waarheid mogen belijden, al is hun aantal klein ten aanzien van de grote menigte van degenen die het Evangelie verwerpen en ongelovig blijven. De apostel spreekt ook in dit vers over de verkiezing der genade. Het is een genadige verkiezing waarbij de Heere de Zijnen uit enkel genade van eeuwigheid heeft verkoren tot de zaligheid, en in de tijd krachtadig komt te roepen (Romeinen 8:29-30).

In Deuteronomium 9:4 staat: *“Wanneer hen nu de HEERE uw God voor uw aangezicht zal hebben uitgestoten, zo spreek niet in uw hart, zeggende: De HEERE heeft mij om mijn gerechtigheid ingebracht om dit land te erven. Want om de goddeloosheid dezer volken verdrijft hen de HEERE voor uw aangezicht uit de bezitting.”* De apostel vervolgt in **vers 6** met te spreken over genade alleen. De kanttekenaren verwijzen naar het vers wat we hebben aangehaald. Duidelijk klinkt hier door dat de gerechtigheid van de mens niet meedoet bij het erven van het beloofde land. Ook geestelijk kunnen we dit toepassen. Onze gerechtigheid doet niet mee als het gaat om het verdrijven van de goddeloosheid uit ons eigen bestaan en het erven van het koninkrijk Gods. Dan blijft over: De HEERE onze Gerechtigheid.

Bij de uitspraak van de apostel *“En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken”* zou gedacht kunnen worden waarom nu het woordje “meer” wordt genoemd? Het is toch nooit uit de werken? Nee, alleen in het paradijs was men bedeed met de gehoorzaamheid aan de HEERE, zonder zonde. Dat waren volkomen werken omdat Adam en Eva de HEERE God liefhadden en gehoorzaamden. Het “doe dat en gij zult leven” is dus onmogelijk geworden voor de gevallen mens. Daar grijpt de apostel op terug. Genade wordt dus tegenover werken geplaatst, net zo als de nieuwe mens tegenover de oude mens wordt geplaatst, en het leven tegenover de dood wordt geplaatst, en de hemel tegenover de hel wordt geplaatst, en God tegenover de duivel wordt geplaatst. Het is dus òf òf, en niet èn èn. We zijn òf een kind des toorns òf een kind van God! Maar zul je wellicht opmerken, de apostel Jakobus spreekt toch ook over werken als hij zegt: *“Abraham onze vader, is hij niet uit de werken gerechtvaardigd, als hij Izak, zijn zoon, geofferd heeft op het altaar? Ziet gij wel, dat het geloof medegewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?”*, Jakobus 2:21-22.

De kanttekening gaan er zeer uitgebreid op in bij vers 21 en we willen ze daarom hier citeren: *“Dit schijnt te strijden met hetgeen Paulus zegt in Romeinen 4 en Galaten 3, waar hij leert en bewijst dat Abraham gerechtvaardigd is niet uit de werken, maar door het geloof; hetwelk sommigen zelfs ook van de oude leraars heeft doen twifelen of deze zendbrief van Jakobus ook voor Heilige Schrift behoort erkend te worden. Doch als men de zaak goed inzielt, dan is er geheel geen strijd. Want het oogmerk van Paulus is, te leren tegen de valse apostelen, dat de mens voor God niet wordt gerechtvaardigd door zijn eigen gerechtigheid, bestaande uit de werken van de wet die wij gedaan hebben, maar alleen door het geloof, dat is, door de*

gerechtigheid van Christus met waar geloof aangenomen, (Rom. 3:28, Gal. 2:16, Filipp. 3:9, Tit. 3:4-5, Hebr. 10:38), en dit bewijst hij met het voorbeeld van Abraham, Romeinen 4. Maar het oogmerk van Jakobus is, te leren tegen de mondchristenen, dat het geloof, waardoor wij voor God gerechtvaardigd worden, niet is alleen een kennis met toestemming, of een uiterlijke belijdenis van de geloofsartikelen, maar ook een vast vertrouwen van het hart op de genade van God in Christus, hetwelk in de ware gelovigen verwekt en voortbrengt de goede werken, waardoor zij verzekerd worden en voor anderen betonen dat zij het ware zaligmakende geloof hebben, en voor God gerechtvaardigd zijn. En te dien einde brengt hij ook hier het voorbeeld van Abraham voor, en bewijst dat zijn geloof, waardoor hij voor God gerechtvaardigd is, zodanig geloof is geweest, en dat zulks blijkt voornamelijk uit dat grote werk van het geloof, als hij zijn zoon Izak heeft willen opofferen. Beide leringen zowel van Paulus als van Jakobus zijn waarachtig en schriftuurlijk, en strijden geenszins met elkaar. Daarom, als Jakobus hier zegt dat Abraham gerechtvaardigd is uit de werken, dat is, gelijk hij zelf verklaart, uit dat werk als hij Izak heeft opgeofferd, zo verstaat hij door deze woorden uit de werken, dat Abraham met zijn werken betoond heeft dat hij een waar en levend geloof gehad heeft, en dat hij door de goede werken als vruchten van hetzelfde voor God en de mensen betoond heeft dat hij waarlijk voor God gerechtvaardigd was. Zodat Jakobus het woord gerechtvaardigd niet neemt in die betekenis gelijk Paulus, als hij spreekt van de rechtvaardigmaking van de mens voor God, maar voor een betoning van deze rechtvaardigmaking voor God en de mensen; gelijk hij ook door het woord 'geloof', als hij ontkent dat wij daardoor alleen gerechtvaardigd worden, vers 24, verstaat een blote toestemming en belijdenis van het christengeloof, dat niet is vergezelschap met vertrouwen noch met goede werken gelijk het ware zaligmakende geloof. Want dat Abraham, eigenlijk te spreken, uit dat werk niet is voor God gerechtvaardigd, blijkt duidelijk uit Gen. 15:6, waar gezegd wordt dat Abraham al enige jaren tevoren, eer hij zijn zoon opofferde, als hij de belofte van deze zoon geloofde, van God door het geloof gerechtvaardigd is, gelijk hier ook Jakobus betuigt, vers 23." We kunnen hieraan toevoegen hetgeen in Efeze 2:8-10 staat opgetekend met de woorden: "Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof, en dat niet uit u, het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij in dezelve zouden wandelen." We zien hier dus dat de goede werken uit Christus zijn (uw vrucht is uit Mij gevonden) en dat deze goede werken (30-voud, 60-voud of 100-voud) door God voorbereid zijn. Het zijn goede werken omdat God goed is.

"Wat dan?", zo begint de apostel in **vers 7**. Waar Israël vergeefs naar zocht (door de werken) dat heeft het niet verkregen, namelijk rechtvaardiging en aanneming door God, maar de uitverkorenen hebben het verkregen. In algemene zin zocht Israël de zaligheid door de werken van de wet, doch ook onder dit volk waren er uitverkoren vaten, gelijk ook de apostel zelf een bewijs hiervan was. Israël roemde wel in hun vader Abraham, maar deze was als een goddeloze gerechtvaardigd, zonder de werken van de wet en zonder de ceremoniële godsdienst. Wat zoeken wij? Hoe zoeken wij voor God rechtvaardig te worden? Hebben wij nog onze leunsels en steunsels als: we gaan naar de kerk, we bidden en danken, we lezen de Bijbel, we .... En vul verder maar in. Ons geweten beschuldigd ons (Johannes 8:9, Romeinen 2:15), of we hebben een onergerlijk geweten (Handelingen 23:1, 24:16; Romeinen 9:1), of we hebben een met een brandijzer toegeschroeid geweten (1 Timotheüs 4:2), waarbij de kanttekeningen schrijven "Namelijk zo toegeschroeid, dat zij geen gevoel heeft, want daartoe vervallen eindelijk door een rechtvaardig oordeel Gods de valse leraars of bijgelovige mensen." Dan spreken we van de verharding, waar ook de apostel over spreekt "en de anderen zijn verhard geworden". Het Grieks voor "verhard" is eigenlijk het woord "vereelt". De uitdrukking "eelt op je ziel" komt hier vandaan.

In **vers 8 t/m 10** haalt de apostel twee getuigen aan uit het Oude Testament, namelijk de profeet Jesaja en koning David. M. Henry tekent hierbij het volgende aan: *Jesaja, die in zijn dagen al over zo'n oordeel sprak, Jes. 29:10, 6:9. Een geest van diepe slaap. Zij verkeren onder de invloed van een overheersende zorgeloosheid, net als mensen die slapen of sluimeren. Ogen om niet te zien, en oren om niet te horen. Zij hebben de mogelijkheden, maar aangaande de dingen die tot*

hun vrede dienen, gebruiken zij die mogelijkheden niet. Zij zagen Christus, maar zij geloofden niet in Hem. Zij hoorden Zijn woord, maar zij ontvingen het niet. Het was net alsof zij het gezien noch gehoord hadden. Tot op de huidige dag. Sinds Jesaja profeteerde, was deze verharding tot stand gekomen. Sommigen onder hen zijn toen blind en verhard geworden. En dit gebeurt nog steeds met velen van hen, zelfs vandaag de dag nog.

David wordt geciteerd uit Psalm 69:22-23. Hier voorspelt David, nadat hij het lijden van Christus door zijn eigen volk – de Joden – voorzegd heeft, vooral dat zij Hem edik te drinken zouden geven. Hier voorspelt David de verschrikkelijke oordelen van God over hen vanwege die zonde: Hun tafel worde tot een strik, wat de apostel hier toepast op de tegenwoordige blindheid van de Joden en de aanstoot die zij aan het Evangelie namen. Hij spreekt hier: (a) Over de vernietiging van hun welvaart: Hun tafel worde tot een strik, dat betekent, zoals de psalmist het uitlegt: laat dat wat hun welzijn dient, hun tot een valstrik worden. De vloek van God zal vlees veranderen in vergif. Hetzelfde voedsel, dat hen zou moeten onderhouden, zal hen vergiftigen. (b) Over de vernietiging van hun macht en mogelijkheden, vers 10: hun ogen verduisterd, hun ruggen verkromd, opdat zij noch de goede weg vinden kunnen, noch als zij deze zouden kunnen vinden, daarop wandelen kunnen. Zij bedenken aardse dingen. Onze ogen zijn verduisterd wanneer wij gebogen zijn in wereldsgezindheid. Tot zover M. Henry.

We lezen in deze verzen van de verbondswraak. Ook wij behoren allen tot het verbond, we zijn op het erf van het verbond geboren en hebben een gedoopt voorhoofd. De Israëlieten behoorden ook tot het verbond en de jongetjes werden daarom besneden. De God van het Oude Testament is ook de God van het Nieuwe Testament! Dat toch niet van ons zal gelden wat door de twee getuigen uit het Oude Testament is aangehaald. Maleachi schrijft: “Want Ik, de HEERE, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen Jakobs, niet verteerd.”

We zijn nog niet verteerd. De HEERE (de Ik zal zijn, de God van het verbond) is Dezelfde. Zie Exodus 3:14, Jesaja 41:4, 43:10, 46:4, 48:12. Jezus Christus (het Hoofd en de Middelaar van het genadeverbond) is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid, Hebreeën 13:8.

Vreselijk is het te vallen in de handen van de HEERE Die niet veranderd word, maar zalig is het om te vallen in de handen van de Gezondene van de Vader, vol van genade en waarheid, Johannes 1:14. Wat te doen? Verloren is het toch al. Koningin Esther had alles tegen, het gebod van de koning tegen, toen ze voornam om tot de koning te gaan. Wanneer ik dan omkom, zo kom ik om. Het wonder? Ze verkreeg genade in de ogen van koning Ahasveros, en ze kreeg de gouden scepter toegereikt die in zijn hand was. Een prachtig dagboek is er samengesteld met meditatie van dr. H.F. Kohlbrugge getiteld “de gouden scepter toegereikt”. Ook wij hebben alles tegen, het gebod tegen. Als het gebod komt, dan wordt de zonde weder levend, doch ik ben gestorven. *O God, wees mij zondaar genadig*, Lukas 18:13. En Jezus sprak: “*Deze ging af gerechtvaardigd naar huis.*” De tollenaar was een nieuw schepsel geworden, in Christus, en ging gerechtvaardigd naar huis. Niet alleen naar zijn aardse woning, maar ook naar zijn hemelse woning. Door de hel van zijn bestaan van de hel verlost. De oude mens gedood en de nieuwe mens in Christus opgewekt. Hebben wij ook de levendwekkende stem van de Heere Jezus in ons verloren bestaan gehoord? Dan behoren ook wij tot het overblijfsel naar de verkiezing tot zaligheid.

Zingen: Psalm 69:10

Hun tafel word', o God, hun tot een strik,

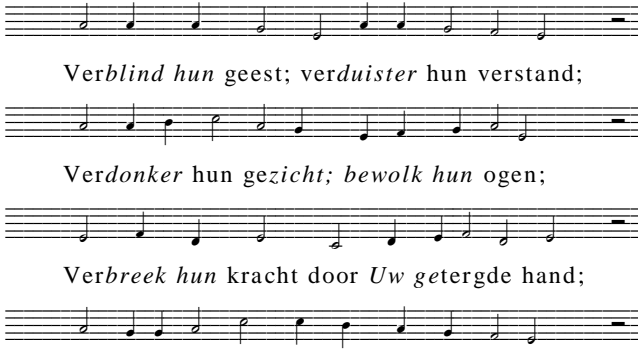
Een valstrik, waar zij straks in blijven hangen,

En vollen loon van al hun kwaad ontvangen.

Vervloek hun spijs; dat niets hun ziel verkwikk'.

Verblind hun geest; verduister hun verstand;
Verdonker hun gezicht; bewolk hun ogen;
Verbreek hun kracht door Uw getergde hand;
Dat rusteloos hun lendenen waggelen mogen.

Pauze

Vragen:

1. Wat wordt bedoeld met het overblijfsel naar de verkiezing?
2. Heeft God Zijn volk (de Joden) verworpen? Geef eens enkele voorbeelden?
3. Hoe zocht Israël de rechtvaardigheid?
4. Men spreekt wel eens van meewerkende genade. Wat wordt daaronder verstaan? Is dat Bijbels?
5. Wat zijn goede werken?
6. Wat is knielen en aanbidden van het beeld van Baäl? Noem eens voorbeelden uit de Bijbel en van heden ten dage?
7. Beschrijf eens de verharding die de apostel noemt met enkele Bijbelse voorbeelden?

Zingen: Psalm 75:4

Geen geval, geen zorg, geen list,
Oost, noch west, noch zandwoestijn,
Doet ons meer of minder zijn:
God is rechter, die 't beslist;
Die, als *aller oppervoogd*,
Deez' vernedert, dien verhoogt.

Dankgebed